

Demeter M. Attila (1972) – a Babeş-Bolyai Tudományegyetem adjunktusa; politikai filozófiát és vallásfilozófiát oktat. A *Kellék* filozófiai folyóirat szerkesztőbizottságának tagja, valamint a kolozsvári Pro Philosophia Alapítvány elnöke. 2002-től tagja a *Journal for the Study of Religions and Ideologies* folyóirat szerkesztőségének is. A Magyar Filozófiai Társaság köztestületi, a Magyar Tudományos Akadémia külső köztestületi tagja. Számos tanulmány szerzője. Kötetei: *A jó államtól a demokratikus államig* (2001); *Írástudók forradalma* (2004); *Republikanizmus, nacionalizmus, nemzeti kisebbségek* (2005).

Farkas Attila (1967) – 1992-ben szerzett oklevelet az Eszterházy Károly Tanárképző Főiskola magyar-történelem, 1998-ban az ELTE filozófia szakán. 1998 óta dolgozik a Szent István Egyetem Gazdaság- és Társadalomtudományi Kara Filozófia és Művelődéstörténeti Tanszékén; adjunktus. Az ELTE Filozófiatudományi Doktori Iskolájának hallgatója. Érdeklődési körébe elsősorban a kultúra, a politika és a művészet filozófiai problémái tartoznak, az utóbbi időben főként a politikai manipuláció kérdéseivel foglalkozik.

Ilyés Szilárd (1970) – 1997-ben végzett a Babeş-Bolyai Tudományegyetemen filozófia szakon. A BBTE doktorandusa, kutatási témája Bibó Istvánnak a kelet-európai népek történelméről alkotott koncepciója. A témához kapcsolódó tanulmányai az *Erdélyi Múzeum* hasábjain láttak napvilágot.

Kovács Gábor (1959) – PhD, tudományos főmunkatárs az MTA Filozófiai Kutatóintézetében, filozófiatörténész. Szakterülete a politikai filozófia és a magyar politikai esztétörténet. Számos írása jelent meg magyarországi folyóiratokban. Könyvei: *A megátalkodott jóhiszeműség esélyei. Esztétörténeti tanulmányok* (2001); *Az európai egyensúlytól a kölcsönös szolgáltatások társadalmáig. Bibó István, a politikai gondolkodó* (2004).

Merle, Jean-Christophe (1964) – Filozófiát és történelmet tanult Párizsban, Tübingenben és a svájci Freiburgban; 1993-ban doktorált. Jelenleg a Saarbrückeni Egyetemen főasszisztens és tiszteletbeli professzor, 2004 óta professzor a franciaországi Tours François Rabelais egyetemén. Vezetője az Applied Global Justice hálózatnak, amelynek keretében számos neves egyetem működik együtt. Legfontosabb könyvei: *Justice et Progrès* (1997); *Fichte. Grundlage des Naturrechts* (szerk., 2001), *Weltrepublik. Globalisierung und Demokratie* (társszerk., 2002); *Modelle politischer Philosophie* (társszerk., 2003), *Globale Gerechtigkeit* (szerk., 2004). Könyvein kívül számos tanulmánya született egyebek mellett a jog- és államfilozófia, a politikai filozófia, valamint a német idealizmus témakörében francia, német és angol nyelven. Fordítói munkássága is számottevő.

Mester Béla (1962) – 1985-ben szerzett oklevelet könyvtár-magyar szakon Nyíregyházán, majd 1989-ben az ELTE-BTK filozófia szakán. Egyetemi doktor (ELTE-BTK, filozófiatörténet, 1996), PhD (BBTE-BTK, irodalomtudomány,

2003; ELTE-BTK, politikafilozófia, 2005). Az MTA Filozófiai Kutatóintézetének főmunkatársa, filozófiatörténész. Kutatási területe a kora újkori politikafilozófia története és a magyar filozófiatörténet. Számos írása jelent meg erdélyi és magyarországi folyóiratokban. Önálló kötetei: *Hatalom, ember, technika Szilágyi István prózájában* (2004); *Magyar philosophia. A szenvedelmes dinnyésztől a lázadó Ikaroszig* (2006). Percz Lászlóval együtt szerkesztette a *Közelítések a magyar filozófia történetéhez. Magyarország és a modernitás* című tanulmánykötetet (2004).

Preuß, Ulrich K. (1939) - a berlini Freie Universität *professor emeritus*-a, ahol 1996 és 2005 között a közjog professzora volt; a Hertie School of Governance-en államelméletet tanít. 1972 és 1996 között a Brémai Egyetemen a közjog professzora volt. 1989/90-ben a Központi Kerekasztal tanácsadójaként társszerzője az NDK alkotmánytervezetének, 1992/93-ban a thüringiai parlament alkotmányügyi tanácsadója. Többek között tanított a Princeton University-n, a New School University-n és a Chicago-i Egyetemen. Számos kutatóintézet tanácsadó testületének tagja, illetve 1992-től Bréma tartomány Alkotmánybíróságának tagja. Fő kutatási területei: alkotmányelmélet, német alkotmányjog és politika, összehasonlító és európai alkotmányjog, a nemzetközi jog és annak változásai a globalizáció korában, modern politikaelmélet, vallás és politika. Legfontosabb könyvei: *Legalität und Pluralismus. Beiträge zum Verfassungsrecht der Bundesrepublik Deutschland* (1973); *Bildung und Herrschaft. Beiträge zu einer Theorie des Bildungswesens* (1976); *Politische Verantwortung und Bürgerloyalität. Von den Grenzen der Verfassung und des Gehorsams in der Demokratie* (1984); *Revolution, Fortschritt und Verfassung. Zu einem neuen Verfassungsverständnis* (1990); *Zum Begriff der Verfassung. Die Ordnung des Politischen* (1994); *Krieg, Verbrechen, Blasphemie. Zum Wandel bewaffneter Gewalt* (2002).

Zuh Deodáth (1982) – A Babeş-Bolyai Tudományegyetemen végzett filozófia szakon 2004-ben, ugyanitt szerzett mesteri diplomát egy évvel később. Jelenleg az ELTE filozófia doktori iskolájában a fenomenológia program résztvevője. Szűkebb kutatási területe a kései Edmund Husserl törtélem- és filozófiatörténet-felfogása. 2005-től a Magyar Fenomenológiai Egyesület tagja.